

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม 2) สภาพปัญหาการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม 3) ความต้องการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม 4) แนวทางการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม 5) ประโยชน์การดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักวิชาการวัฒนธรรม และกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น จำนวน 268 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม พบว่า มีระดับปฏิบัติมากร้อยละ 71.5 โดยปฏิบัติมากในด้านบทบาทของสภาวัฒนธรรม ได้แก่ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์เผยแพร่ แลกเปลี่ยน สืบทอดและเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

2. สภาพปัญหาการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ ปัญหาจากชุมชน โดยประชาชนไม่เห็นความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม

3. ความต้องการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรมพบว่า มีความต้องการแก้ไขปัญหายุ่งในระดับมากที่สุดได้แก่ ด้านงบประมาณ โดยต้องการงบประมาณในการดำเนินงานวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม และพอเพียงจากกระทรวงวัฒนธรรม

4. แนวทางการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรมของจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ แนวทางที่ 1 ด้านผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ นักวิชาการวัฒนธรรมและกรรมการสภาวัฒนธรรม ควรได้รับการพัฒนา ดังนี้คือ ควรมีการอบรม ประชุม สัมมนา เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม และควรมีการประสานงานระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และภาคีเครือข่าย ในการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม รวมทั้งมีการประสานงานกับผู้นำชุมชนในการดำเนินงานแบบบูรณาการด้าน วัฒนธรรมและควรให้มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรมร่วมกัน

แนวทางที่ 2 ด้านกระทรวงวัฒนธรรม ควรมีการกำหนดนโยบายให้ชัดเจนในการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม และควรสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานและการจัดทำแผนแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม ควรให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม รวมทั้งควรให้การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม และควรสร้างเครือข่ายการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรมให้มีความชัดเจน

แนวทางที่ 3 ด้านชุมชน ควรให้มีบุคลากรด้านวัฒนธรรมในชุมชน ควรสร้างความเข้าใจและความสำคัญด้านการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นในชุมชนและควรเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม

แนวทางที่ 4 ด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้มีการสร้างความเข้าใจร่วมกันโดยการประชุม อบรมและสัมมนาในการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม ควรให้มีการติดตามประเมินผลร่วมกันในการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม ควรให้มีการจัดทำแผนร่วมกันในการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม และควรให้มีการประสานงานร่วมกันในการดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม

5. ประโยชน์การดำเนินงานแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรม พบว่า มีประโยชน์มากที่สุดในด้านเกิดเครือข่ายการเรียนรู้

The objectives of the research were to study : 1) the situation regarding the integration of cultural implementation of Khon Kaen Province; 2) the implementation problem; 3) the needs for solving such problem; 4) the guidelines for implementation; and 5) the benefit of such implementation.

The sample group for the study consisted of 268 cultural scholars and members of Khon Kaen Province's Cultural Council. A questionnaire was used as a tool for data collection, while data analysis was carried out through the SPSS for Windows program. The statistics in use comprised frequency, percentage, mean and standard deviation. The results of the research are as follows :

1. About the situation of integrating cultural implementation, this practice was observed extensively at 71.5 percent, especially among the members of the Cultural Council, in terms of Conservation, restoration, development, dissemination, exchange, transfer and surveillance.

2. About the implementation problem, the most commonly found problem had to do with community, as most people did not see the importance of such implementation

3. About the needs for solving the problem, they were mostly found in the budget, appropriately needed for the implementation, and adequately allocated from the Cultural Ministry.

4. About the guidelines of implementation: performers, scholars and members of the Cultural Council should be first improved through training, meetings and seminars to secure their knowledge of the implementation. Better coordination among houses, temples, schools and their associate network, with community leaders for such purpose should be made. Second, it should be stated as well that the coordination with related agencies includes support in budget, materials and equipment. Furthermore, the network for the implementation should be transparently created. Third, the cultural personnel should be recruited, and the understanding about the importance of the implementation should be constructed in order to solicit community participation. Fourth, all guideline-related agencies should meet to build common understanding through training, meetings and seminars. The follow-up evaluation, joint-planning and coordination among agencies should be carried out.

5. About the benefit from the implementation, the highest benefit was found in the learning network.